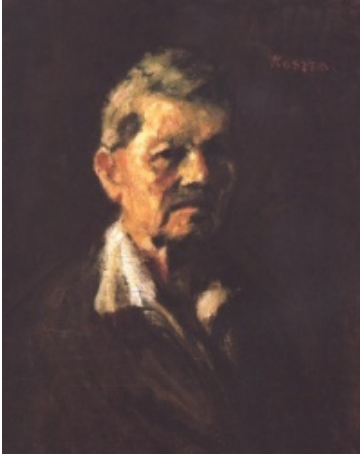

□ Névadónk Koszta József

Koszta József A szentesi múzeum 1949 óta viseli az Alföld és Szentes legnagyobb kolorista festőjének nevét. A mi iskolánk az 1992/93-as tanévben vette fel a brassói születésű, Kossuth-díjas (1948.) mester nevét. Apja Koszta Károly mészárosmester, akinek a családja a Brassó megyei Tatrangról, a Hétfalu egyik csángó községéből származik. Anyja, Darapói Éva a Háromszék megyei Illyefalváról való.

Tanulmányait Brassóban, a neves hírű Honterus - Gimnáziumban végezte, majd a középiskola befejezése után a mázolómesterséget tanulta ki. Fotográfusnak készült, de hamar beleunt: "...a fényképezés az nem kunszt, mert azt a gép csinálja". Ekkor dönt a festészet mellett. 1882-83-ban a bécsi Akadémián tanult, mint vendéghallgató. A budapesti mintarajzolóban Lotz Károly és Székely Bertalan növendéke volt. 1891-ben ösztöndíjjal került Münchenbe, aztán a Benczur-mester iskolában tanult tovább. 1896-ban erdélyi rokonainál, Sárreten bukkan fel, s megfesti a Hazatérő aratók c. képét, amivel a Múcsarnok 1897-es téli kiállításán a Műbarátok 1500 Ft-os ösztöndíját, majd 1900-ban, Párizsban a Metion honorable-t nyeri el.

1905-ben folytatódik a sikersorozat, megkapta a Fraknói -díjat. A római Villa-Fraknóban festi meg 1906-ban egyik legjelentősebb művét: a Három királyokat, mely a Magyar Nemzeti Galériában is elismerést aratott. Külföldi utazását tudta finanszírozni a Mezei munkások című

képéért kapott díj segítségével.

Így jutott el 1910 végén Párizsba, majd az Andrássy-díj 4.200 koronájával néhány hónapra Belgiumba és Hollandiába. Bejárta fél Magyarországot, alkotott Nagybányán, Szolnokon is.

Nyughatatlan természetére az alföldi, Szentese környéki táj nagy hatást gyakorolt. Új festői korszakot jelentenek a cigánynegyed környéki malmos-képei. Sikerrel szerepelt velük az Ernst Múzeum kiállításán 1917-ben.

A húszas évek elejétől abban a tanyai műteremben alkotott, amelyre véletlenül bukkant. 1933-tól saját várható istálló műtermes tanyáján élt. "Hogy miért éppen Szentese környékén lakom, arra csak azt mondhatnám, hogy ez az a táj, amely leghívebben őrzi és sugározza a magyar táj jellegzetességeit" - nyilatkozta egykor. képeinek témái szorosán kötődnek az alföldi paraszti létezéshez: legyen az tájkép, csendélet vagy arckép. Több, mint három évtizeden át festette a Szentese környéki tájat.

88 évet élt. Hagyatékából 29 festménye, festőállványa, palettája került a város tulajdonába, illetve a múzeumba.

"Az a feladat vár rám - valotta Koszta-, hogy bármi legyen is az ára, a művészi kifejezésnek azt a formáját szolgáljam, amelyet minden idegszállammal tiszta magyar művészetnek éreztem, amely a kegyetlenül mellőzött Paál László és az igazi nagyságában talán még ma sem ismert Munkácsy Mihály legjava műveit küldötte előre örök példaként."